

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714209608
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6714209608.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov JUDr. Petra Kvieta a JUDr. Janky Boroškovej (sudca spravodajca), v spore žalobcu: R. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. XXX, XXX XX E., právne zast. JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, advokátom, so sídlom Vajnorská 20, 831 03 Bratislava, proti žalovanej: F. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX X. T. XXX, o zaplatenie 48 000 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/20/2015-133 zo dňa 15. 08. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj súd „prvej inštancie“ resp. „okresný súd“) rozsudkom č. k. 13C/20/2015-133 zo dňa 15. 08. 2016 rozhodol tak, že žalovanú zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 48 000 € spolu s ročným úrokom vo výške 8 % zo sumy 48 000 € od 12. 07. 2011 do 12. 07. 2012 a s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 48 000 € od 13. 07. 2012 až do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania (druhý výrok).

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil právne citáciou ust. § 657, § 658 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do dňa 31. 01. 2013. Vychádzal zo skutkových zistení, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Mal za preukázané, že dňa 12. 07. 2011 došlo k odovzdaniu finančných prostriedkov vo výške 48 000 € za prítomnosti svedka E. R., v osobnom motorovom vozidle žalobcu a to zo strany žalobcu u žalovanej. V tom čase bola dohoda medzi stranami taká, že žalovaná predmetné finančné prostriedky vráti v lehote do jedného mesiaca. Ďalej z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že strany uzatvorili dňa 10. 08. 2011 písomnú zmluvu o pôžičke, z ktorej vyplynulo, že žalovaná prevzala dňa 12. 07. 2011 finančnú hotovosť vo výške 48 000 € a zároveň sa zaviazala v zmysle zmluvy vrátiť poskytnutú pôžičku a zaplatiť dohodnutý úrok jednorazovo v hotovosti najneskôr dňa 12. 07. 2012. Zo zmluvy o pôžičke mal okresný súd za preukázané, že výška úroku bola dohodnutá vo výške 8 % ročne zo sumy poskytnutej pôžičky odo dňa poskytnutia finančných prostriedkov. Zo záložnej zmluvy uzavretej medzi stranami dňa 06. 12. 2011 mal okresný súd za preukázané, že v predmetnej zmluve je znova špecifikovaná zmluva o pôžičke zo dňa 10. 08. 2011 práve vo výške 48 000 € a zmluvný vzťah mal vzniknúť medzi veriteľom, t. j. žalobcom a dlžníčkou, t. j. žalovanou, pričom záložná zmluva bola zavkladovaná na príslušnom katastrálnom úrade. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, nakoľko z vykonaných dôkazov zmluvy o pôžičke, zmluvy o zriadení záložného

práva, ako aj z výpovede svedka E. R. vyplynulo, že došlo k odovzdaniu finančných prostriedkov v sume 48 000 € dňa 12. 07. 2011 a následne došlo k uzavretiu písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 10. 08. 2011, pričom samotnú uzatvorenú záložnú zmluvu dňa 06. 12. 2011 ustálil ako dôkaz o tom, že došlo k riadnemu uzavretiu zmluvy o pôžičke zo dňa 10. 08. 2011. Na základe toho okresný súd ustálil, že žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadne skutočností tvrdených v žalobe. Naopak podľa záverov okresného súdu žalovaná neuniesla bremeno tvrdenia v tom, že došlo k odovzdaniu finančných prostriedkov len vo výške 30 000 €, a to dňa 21. 04. 2011. Okresný súd zároveň zaviazal žalovanú aj na zaplatenie zmluvne dohodnutého úroku pri peňažnej pôžičke vo výške 8 % ročne zo sumy 48 000 € od 12. 07. 2011 do 12. 07. 2012 v zmysle ust. § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky, pričom boli dohodnuté úroky vo výške 8 % ročne odo dňa poskytnutia finančných prostriedkov s tým, že žalobca si uplatňoval úroky do času, kedy žalovaná mala vrátiť finančné prostriedky v zmysle predmetnej zmluvy o pôžičke, t. j. do dňa 12. 07. 2012. Zároveň okresný súd zaviazal žalovanú aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania z dlžnej sumy 48 000 € podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške ustanovenej v § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného ku dňu omeškania žalovanej s vrátením peňažnej pôžičky t. j. ku dňu 13. 07. 2012, a to vo výške 8,75 % ročne zo sumy 48 000 € od 13. 07. 2012 do zaplatenia.

3. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, pretože bol vydaný na základe neúplne zisteného skutkového stavu bez vykonania relevantných písomných dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností ako i výsluchu dôležitých svedkov O. R. a D. R.. Namietala, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho a jednostranného právneho posúdenia veci, bez jej osobnej účasti, nesúce prvky zaujatosti vyplývajúce logicky z prejednávanej právnej veci a postavenia žalobcu. Zistený skutkový stav je nesprávny, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože prostriedky procesnej obrany neboli uplatnené v konaní a preto došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaná namietala, že poškodenému nedlhuje sumu 48 000 €, ale v skutočnosti len 30 000 €, ktoré si od neho požičala dňa 20. 04. 2011, o čom mala svedčiť jej sestra, ktorá však zrejme zámerne a účelovo nebola k veci vypočutá. Vykonanou konfrontáciou by bolo vyvrátené tvrdenie žalobcu o výške dlhu, ako i snahe plniť svoj záväzok v čiastkových splátkach s čím žalobca nesúhlasil, pretože jeho zámerom bolo získať vlastníctvo nehnuteľnosti, preto ani raz v priebehu plynutia dlhu neurogoval vrátenie finančných prostriedkov, ale až tesne pred premlčaním dlhu podal návrh žaloby z dôvodu úročenia pohľadávky. Žalovaná ďalej namietala, že nikdy v prítomnosti svedka X. Žalobca R. neprevzala od žalobcu žiadnu hotovosť 48 000 €, pretože k stretnutiu podľa vyfabrikovaného svedectva E. R. nikdy nedošlo. Jej neprítomnosť protistrana zneužila, pretože sa účinne nemohla brániť, nakoľko bola dlhodobo u syna B. P. v Anglicku, kde poskytovala všestrannú pomoc svojej neveste s rizikovým tehotenstvom, čo viac krát súdu oznámila, ako i predpokladaný návrat začiatkom októbra 2016. Ďalej v odvolaní žalovaná uviedla, že suma 30 000 € bola žalobcom odovzdaná v jej byte. Namietala, že konanie bez jej osobnej účasti nebolo objektívne, hoci by bolo jej svedectvo pravdivé a určite dôveryhodnejšie.

5. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení zo dňa 09. 11. 2016 k odvolaniu žalovanej uviedol, že nie je pravdou tvrdenie žalovanej, že jej požičal hotovosť len vo výške 30 000 €, a že by jej túto sumu odovzdal v byte za prítomnosti sestry E. R. a dcéry D. R.. Žalovaná tvrdí nepravdivé skutočnosti len preto, že sa spolieha, že by jej tieto osoby nepravdivé tvrdenie potvrdili. Žalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 17. 10. 2016 v konaní 4T/21/2016-721, ktorý sa stal právoplatný dňa 17. 10. 2016 odsúdená pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 psím. a) Trestného zákona a pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), c), ods. 4 Trestného zákona a pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo jej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmieneným odkladom trestu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jej správaním vo výmere dvoch rokov. Rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/21/2016-721 zo dňa 17. 10. 2016 bol vyhlásený a stal sa právoplatný po rozsudku Okresného súdu Zvolen v konaní 13C/20/2015-133 zo dňa 15. 08. 2016. V trestnom konaní žalovaná urobila vyhlásenie o svojej vine a na základe tohto vyhlásenia ju Okresný súd Zvolen uznal za vinnú. Napriek tejto skutočnosti v ten istý deň 17. 10. 2016, kedy sa predmetný rozsudok stal aj právoplatný, podala odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Zvolen

č. k. 13C/20/2015-133, v ktorom odvolaní tvrdí vymyslené skutočnosti. Okresný súd Zvolen vykonal pojednávanie v súlade s ustanoveniami CSP. Žalovanej riadne doručil žalobu, žalovaná podala odpor proti platobnému rozkazu, ktorý riadne zdôvodnila a len porovnaním obsahu odporu a obsahu odvolania možno zistiť účelovosť rozdielných tvrdení už len v dvoch podaniach žalovanej. Žalovaná bola riadne predvolaná na súd, súdnym pojednávaním sa snažila vyhýbať, svoju neprítomnosť ospravedlňovala údajnou starostlivosťou o gravidnú priateľku jej syna ako aj údajnou neprítomnosťou na území SR. Tieto skutočnosti sa nezakladali na pravde, súdu ich nikdy ničím nezdokladovala. Žalobca ďalej uviedol, že ju osobne videl v čase pojednávania v mieste jej bydliska v E. a má vedomosť, že priateľka jej syna vôbec nie je gravidná a že by sa o ňu starala. Svedok E. R. bol vypočutý v neprítomnosti žalovanej, lebo žalovaná prevzala predvolanie na pojednávanie, na pojednávanie sa nedostavila, svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnila. Svedok R. vypovedal pravdu, okrem iného bol vypočutý aj v trestnom konaní, ktoré neskôr bolo uzavreté rozsudkom Okresného súdu Zvolen 4T/21/2016-721 zo dňa 17. 10. 2016, kde obžalovaná F. P. učinila vyhlásenie o svojej vine pred súdom, nikdy nenamietala v trestnom konaní, že by svedok R. nevypovedal pravdu, ako to tvrdí v tomto odvolaní. Žalovaná sa nikdy nesnažila vrátiť hoci len časť požičaných peňazí, práve naopak, zbavila sa všetkých nehnuteľností s úmyslom ukrátiť a znemožniť uspokojenie žalobcovej pohľadávky. Tvrdenie, že jej sestra nebola vo veci vypočutá účelovo, je neudržateľný výmysel. Žalovaná jej výsluch nikdy nenavrchovala v konaní pred civilným súdom. Tvrdenie žalovanej, že má podozrenie, že konanie bez jej osobnej účasti nebolo objektívne, je nepravdivé, práve naopak, súd viacnásobne odročil pojednávanie z dôvodu neprítomnosti žalovanej, dokonca raz na mailovú správu jej údajného právneho zástupcu, ktorý vraj mal prevziať jej právne zastupovanie, ale vraj nedisponoval jej plnou mocou. Aj tvrdenie, že súd nevypočul dôležitých svedkov E. R. a D. R., je tvrdením účelovým, veď žalovaná podala voči platobnému rozkazu odpor a nenavrchovala výsluch takýchto svedkov ani v odpore a ani neskôr. Žiadne ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré vraj neboli uplatnené, neexistujú. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, v postupe súdu niet žiadnych väd, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaná odvolaciemu súdu zatajila, že bola právoplatne odsúdená pre podvod, ktorý sa týka vymáhanej pôžičky ako aj pre prečiny poškodzovania veriteľa, ktorého sa žalovaná dopustila tým, že sa snažila zbaviť majetku predstieraním neexistujúceho záväzku, aby tak zmarila možnosť vymáhania pohľadávky. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu trovy odvolacieho konania vo výške 100 %.

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrvala na svojom predchádzajúcom stanovisku už uvedenom v odvolaní (písomné vyjadrenie doručené súdu prvej inštancie dňa 08. 12. 2016 je totožné s textom odvolania) a navrhla meritórne rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

7. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom § 379 CSP a dôvodmi odvolania § 380 ods. 1 CSP s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil § 380 ods. 2 CSP viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie § 383 CSP, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

8. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, dôvodmi odvolania žalovanej, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé prívodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

10. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

11. Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalovanú zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 48 000 € s prísli.

12. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že žalobca si uplatnil proti žalovanej zaplataenie sumy 48 000 € s prísl. z dôvodu, že žalobca na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 12. 07. 2011 prenechal žalovanej peňažnú pôžičku vo výške 48 000 € na dobu určitú do dňa 12. 07. 2012, pričom odporkyňa sa zaviazala vrátiť poskytnutú peňažnú pôžičku 48 000 € a zaplatiť dohodnutý úrok jednorazovo v hotovosti, najneskôr dňa 12. 07. 2012. Podmienky a dojednania dohodnuté medzi žalobcom a žalovanou pri uzatvorení zmluvy o pôžičke dňa 12. 07. 2011 žalobca s odporkyňou zachytili neskôr i písomne v zmluve o pôžičke, ktorá bola žalobcom a žalovanou podpísaná dňa 10. 08. 2011. Žalovaná od žalobcu peňažnú pôžičku vo výške 48 000 € prevzala dňa 12. 07. 2011. Žalovaná žalobcovi peňažnú pôžičku vo výške 48 000 € nevrátila a žalobcovi ani neuhradila zmluvne dohodnutý úrok.

13. Medzi stranami sporu bolo sporné v akej výške prebrala žalovaná finančné prostriedky a deň prebratia finančných prostriedkov, nakoľko v podanom odpore namietala, že prebrala finančné prostriedky od žalovaného len vo výške 30 000 € a to dňa 21. 04. 2011. Žalovaná počas celého konania pred súdom prvej inštancie neuplatnila včas iné prostriedky procesnej obrany a ako vyplýva zo súdneho spisu, nekonala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Okresný súd v danej veci o žalobe nerozhodol na prvom pojednávaní, ale ako vyplýva zo súdneho spisu v poradí až na štvrtom pojednávaní dňa 15. 08. 2016, kedy sa nedostavila žalovaná, ktorá mala doručenie predvolania riadne a včas vykázané, pričom svoju neúčasť neospravedlnila. Zároveň zo spisu vyplýva, že v poradí prvé a druhé pojednávanie bolo odročené a to z dôvodov na strane žalovanej.

14. Podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

15. Zákonné ust. § 153 o sudcovskej koncentrácii konania je normatívnym vyjadrením základného princípu zakotveného v čl. 5 CSP, podľa ktorého môže súd (v rozsahu stanovenom zákonom) odmietnuť procesné úkony, ktoré vedú k nedôvodným prieťahom v konaní. Ust. § 153 zakotvuje právnu povinnosť (§ 153 ods. 1) a sankciu za jej porušenie (§ 153 ods. 2 a 3). Účelom sudcovskej koncentrácie konania je teda zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Súd včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany vyhodnotí v okolnostiach konkrétneho prípadu a je ponechané na jeho úvahe, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní, alebo či prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že súd na procesný úkon neprihliadne a tým mu neprizná procesné účinky. Predloženie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktoré nie je včasné, je definované v § 153 ods. 1 druhá veta CSP. Procesný úkon nie je vykonaný včas ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Ust. § 153 ods. 2 a 3 zakotvuje sankciu za to, že strana sporu nespĺnila povinnosť uloženú v § 153 ods. 1 CSP.

16. Vychádzajúc z obsahu spisu podľa názoru odvolacieho súdu žalovaná nekonala starostlivosť so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, pretože prostriedky procesnej obrany mohla uviesť a predložiť skôr. V odvolacom konaní súd v súlade s § 366 CSP už na ne nemohol prihliadnuť. Odvolací súd konštatuje, že žalovaná nepostupovala v zmysle § 153 ods. 1 CSP a preto odvolací súd na prostriedky procesnej obrany tvrdené žalovanou až v podanom odvolaní, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 21. 10. 2016 neprihliadol. Odvolací súd námietky žalovanej v uvedenom odvolaní o nevykonaní relevantných písomných dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, ako aj výsluchu dôležitých svedkov, čoho následkoch malo byť neúplné zistenie skutkového stavu vyhodnotil ako nedôvodné s poukazom na § 154 Civilného sporového poriadku, keď žalovaná prostriedky procesnej obrany neuplatnila najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie skončilo, ktorú možnosť mala žalovaná vychádzajúc zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 15. 08. 2016 na pojednávaní, ktorého sa nezúčastnila, zároveň svoju neúčasť neospravedlnila napriek tomu, že mala doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané. Teda žalovaná nekonala starostlivo a so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

17. Odvolací súd po preskúmaní veci viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektmi zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočné, logické, presvedčivé, a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené a bolo vykonané dokazovanie plne v súlade s procesnými zásadami formulovanými v platnom účinnom Civilnom sporovom poriadku.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, preto mu vzniklo proti žalovanej právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V súlade s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).